

[Alfred Jensen.]

hele 40 dage, før tilståelse af hjælp kunne finde sted. Det siger sig selv, at den mand, der har gået arbejdsløs fra slutningen af sommeren, og som fortsat går arbejdsløs efter 1. oktober, ikke kan vente med at få brændselshjælp til slutningen af november måned. Det er også indlysende, at de 104 kr., der udbetales efter 40 dages ledighed, ikke strækker til over for de udgifter, en arbejdsløs har til brændsel gennem den ganske vinter — og hvem vil være i stand til af et dagpengebeløb på 13 kr. 20 øre at få penge fra til det nødvendige brændsel?

Det var ud fra denne erkendelse, at folketinget i året 1955-56 gennemførte et forslag om en ekstra brændselshjælp til de arbejdsløse. Vi mente, at denne hjælp ikke var tilstrækkelig, og at det ikke var rimeligt at opretholde kravet om de mange dages ledighed for hjælpens ydelse.

Da folketinget ikke har villet indgå på afkortning af 40 dages kravet for brændselshjælpens ydelse, har de arbejdsløse rejst kravet om, at brændselshjælpen ret og slet blev ydet som et tillæg til den almindelige dagpengeydelse. Delegeretmødet såvel i Arbejdsrådene som i Kvindeligt Arbejderforbund har tilsluttet sig denne tanke og vedtaget udtalelser herom.

Kommunisterne mener, at denne ordning vil være at foretrække for den nugældende. Da vi også mener, at de arbejdsløse nu bør have en større brændselshjælp, stiller vi forslag om, at brændselshjælpen forhøjes, og at den fremtidig ydes som tillæg til dagpengene.

Vort forslag går ud på, at brændselshjælpen skal ydes som hidtil i perioden 1. oktober—31. marts og med 2 kr. pr. dag. Det betyder, at der kun vil blive én sats fremefter, så forsørgere og andre får samme beløb. Det er oftest sådan, at den, der ikke er forsørger, har akkurat det samme behov for brændsel som forsørgeren, og derfor er det ikke rimeligt at have forskellige beløb. De gældende reguleringsbestemmelser tænkes bibeholdt, så dette beløb også skal reguleres efter prisbevægelserne.

Da en række arbejdsløshedskasser ikke vil kunne tage en sådan ekstraudgift uden kontingentforhøjelse, er det nødvendigt, at staten dækker de forøgede udgifter. Da

brændselshjælpen imidlertid må betragtes under samme synsvinkel som huslejhjælpen, foreslår vi, at reglerne for refusion ændres, så staten yder fuld refusion for hele brændselshjælpen.

Idet jeg skal henvisse til lovforslagets bestemmelser og bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Jeg skal lade det første punkt på dagsordenen, spørgsmål til ministrene, udgå, da der ikke er indbragt spørgsmål.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1731).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 918, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 243).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.